

Atlanta celebra els XXVI Jocs Olímpics sota l'ombra de les milícies on s'agrupen 100.000 radicals d'extrema dreta. 40.000 persones vigilen la seguretat perquè fer esclatar un artefacte allà seria una ocasió daurada per als enemics del govern nord-americà.

L'enemic és dins:

MILÍCIA

NORD-AMERICANA

"Res no va bé. Tot, tot, va malament. El sistema educatiu està corromput pel socialisme. El benestar social està portant el país a la bancarrota. Treballem dur per pagar els impostos, només per veure que tots els diners se'n van en ajudes cap a Mèxic. A mi Mèxic i els altres països m'importen un rave". Són paraules de Mike McKinzey, autoproclamat sots-tinent i comandant de batalló de la 51 Milícia de Missouri.

Mentre Atlanta bull d'activitat i mostra la cara amable dels Estats Units donant la benvinguda a milers de persones desplaçades allà pels Jocs Olímpics, les milícies couen el seu odi latent al govern liberal, opressor, burocràtic i, segons ells, venut a les Nacions Unides. A Geòrgia, estat al qual pertany Atlanta, la milícia no està tan desenvolupada com a altres estats com Montana o Michigan, ja que s'estima que "només" existeixen disset grups de milicians. Però les autoritats estan alerta perquè no es descarta la possibilitat que hi hagi atemptats.

Les milícies són grups armats de militants d'extrema dreta, i estan aflorant com bolets als Estats Units d'Amèrica. D'organitza-

cions d'extrema dreta, n'hi ha vuit-cents, segons l'organització de protecció dels drets humans Centre de Llei i Pobresa del Sud (Southern Law and Poverty Center). D'aquestes, 441 reben periòdicament entrenament militar. A més, l'organització no

governamental Lliga Antidifamació (ADL) diu que hi ha milícies a quaranta estats.

El nombre de persones que es dedica habitualment a entrenar-se per lluitar quan els tancs de l'Organització de Nacions Unides (ONU) envaeixen el país —una de les fantasies recurrents dels milicians— varia entre cent mil i tres

milions, segons a qui es preguntí. Són dotze milions, però, la gent "patriota", descontenta amb la política sinistra del govern federal, i que pensa que els impostos se'ls emporten els buròcrates, que l'ONU té massa poder, que el GATT destrueix llocs de treball, i que els ecologistes no deixen fer la feina als grangers és molt més nombrosa.

No gaire lluny d'Atlanta, a principi del passat mes de maig, agents federals van detenir dos sospitosos acusats de conspirar per fabricar bombes. A Robert Edward Starr III, de 34 anys, electricista, i a William James McCranie Jr., de 30 anys, plomer, els van trobar el material necessari per fabricar ni més ni menys que quaranta bombes per col·locar a tot tipus de canonades. Tots dos són presumptes membres de la Milícia de Geòrgia, dita també Milícia Lliure de la República de Geòrgia, i estaven apilant un arsenal per estar preparats per a la "propera guerra contra el govern".

Els Jocs Olímpics d'Atlanta havien estat l'objectiu abans d'una dotzena d'atemptats amb bombes d'aquest tipus, segons deien informacions anteriors a aquestes detencions. Això va causar una

onada d'ansietat als mitjans de comunicació reunits a Atlanta en aquell moment. Com es podia esperar, els oficials federals i estatals van apressar-se a negar qualsevol relació entre els presumptes atemptats fracassats i els Jocs Olímpics, i van dir que la informació sobre aquests era producte de filtracions malinterpretades.

“Sóc camioner. He de portar una arma. No vull que un dia m'apallissin i em prenguin tot el que tinc en una àrea de servei com els passa a molts. Tinc dona i fills. M'he fet de la milícia per defensar el meu futur”. Així parla en Tom, de 24 anys, membre de la 51 Milícia de Missouri. L'actitud defensiva dels milicians, consistent a emmagatzemar armes de foc, té el precedent més trist al setge del ranxo de Waco (Texas) el 19 d'abril de 1993. El ranxo, que s'havia convertit en una fortalesa,

va ser assaltat per les forces de l'FBI amb el tràgic resultat final de vuitanta morts. Aquest atac

Els milicians han convertit el setge al ranxo de Waco d'abril de 1993 en un símbol de la prepotència d'un govern opressor i intervencionista.

s'ha convertit en un símbol de la prepotència governamental. Ara es considera Waco com un dels catalitzadors de la popularitat del moviment milicià i fins i tot inspirador de l'atemptat amb bomba

de la ciutat d'Oklahoma, exactament dos anys després, en què van morir prop de 170 persones. Val a dir que la 51 Milícia de Missouri rep el seu nom dels 51 dies que va durar el setge al ranxo.

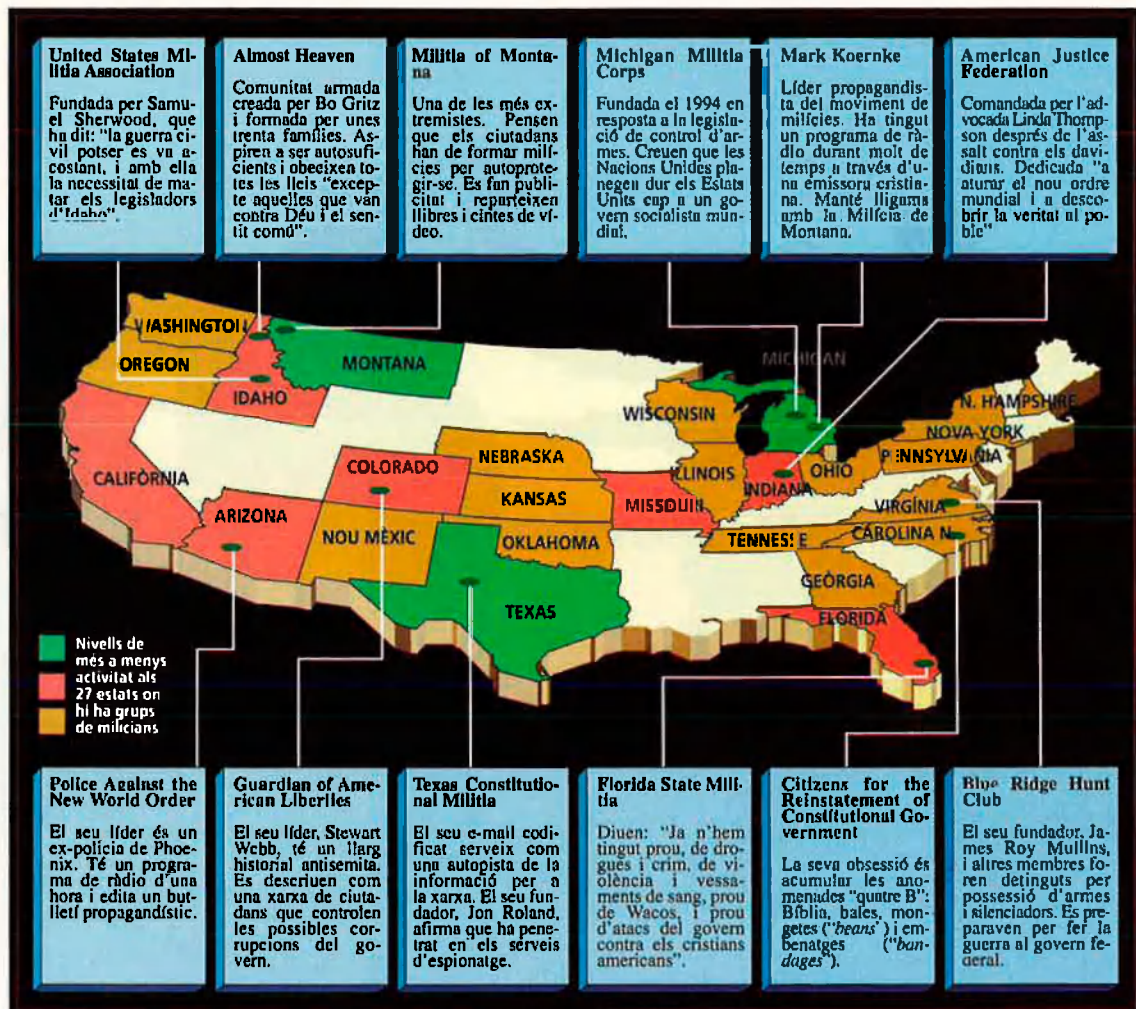
El moviment milicià s'estén ràpidament per tots els estats. Fa tan sols tres setmanes va ser desarticulada a Arizona la Milícia Escurçó, un grup fins llavors desconegut, que planejava atemptats contra un mínim de set organismes oficials d'aquest estat. Deu homes i dues dones van ser detinguts i acusats de conspiració. Tots ells s'havien entrenat en la manipulació i fabricació d'explosius i tenien metralladores i armes de diversos calibres. Com a prova també va trobar-se un vídeo amb filmacions dels objectius seleccionats i consells per col·locar-hi els explosius perquè els edificis s'enderroquessin.

“Mai no tindràs prou munició ni

Camp d'entrenament de la Milícia de Michigan. Aquesta és una de les més actives dels Estats Units.

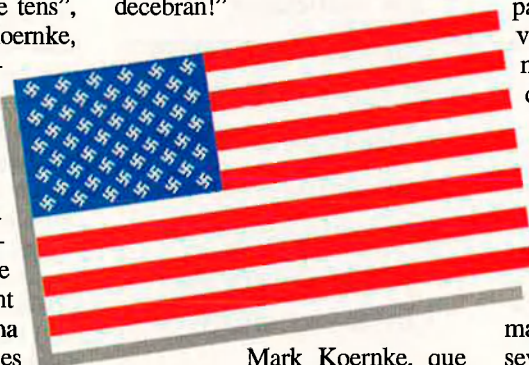
La Milícia de Montana: "L'arma és el teu millor amic"

Geografia sinistra dels grups d'extrema dreta nord-americans. Els estats més contaminats són Texas, Montana i Michigan. (Font: Time)

prou armes. Carregar dues armes a la vegada —una pistola i un fusell— pot ser la diferència entre la vida i la mort. Un cop estiguis lluitant, contacta tu amb l'agressor. Fes-li saber on ets i la força que tens", diu Mark Koernke. En Koernke, un dels majors propagandistes de la Milícia de Michigan, apareix vestit de camuflatge en un vídeo de tècniques de supervivència que distribueix la Milícia de Montana. "Equipant-se per al nou ordre mundial" és el suggerent títol d'aquest vídeo d'una hora i mitja de durada on es canten les virtuts de tot tipus d'armament. La sofisticació dels coneixements és tal que es comparen fusells utilitzats a la Segona Guerra Mundial pels alemanys amb els que van servir per matar comunistes al Vietnam. "Aquest

cinturó amb 200 càrregues de munició és especialment útil. Recorda: l'arma és el teu millor amic. Cuida-la i ella cuidarà de tu. Prepara't pel pitjor i no et decebran!"

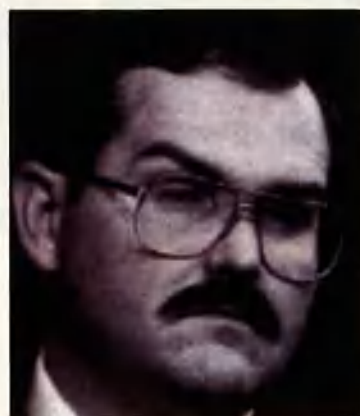

Mark Koernke, que es descriu ell mateix com ex-oficial d'espionatge de l'exèrcit dels Estats Units i analista de contraspionatge, i curiosament es guanya la vida com a bidell de la Universitat de Michigan, afirma que "en la lluita no volem deixar

ningú enrere". Per això inclou els més joves en la seva explicació sobre el catàleg de productes bèl·lics que la Milícia ven per correu. Un adolescent que l'acompanya durant bona part de la gravació —i que no pot evitar anar menjant xiclet— també pot gaudir de protecció i fins i tot anar carregat amb un fusell que dispara a una distància de 300 metres, per defensar-se, naturalment. "Casc, uniforme alemany, motxilla, armilla antibales, roba de camuflatge, butxaca de municions i farmaciola, només per 45 dòlars. La seva experiència de formar part de la milícia li serà molt útil quan creixi. Volem emportar-nos tot-hom cap al futur."

La Milícia de Montana, que és una de les més rellevants i més extremistes del país, edita material propagandístic d'aquest tipus en

ARXIU

Dalt, John Trochmann, fundador de la Milícia de Montana i també ponent al congrés de l'organització neonazi Nacions Àries. A l'esquerra, Mark Koerneke, "Mark de Michigan", bi-dell de la Universitat de Michigan i gran propagandista de la milícia d'aquest estat.

abundància. Aquesta milícia es va formar el febrer de 1994 i la dirigeixen els germans Trochmann, John (vegeu la foto) i David, i el fill d'aquest, Randy. Tot i que les connexions ideològiques entre l'extrema dreta i els grups milicians són evidents, hi ha alguns representants de milícies que no s'esforcen gens a dissimular-les. John Trochmann n'és un, ja que el 1990 va ser un dels ponents més aclamats al congrés de l'organització neonazi Nacions Àries. Aquest grup té la seu a Idaho i promou l'antisemitisme i la supremacia de la raça blanca, perquè identifica el poble escollit de la Bíblia amb els anglosaxons blancs no jueus. En un dels "vídeos educatius" es deixa anar que "el 70% dels negres entre 18 i 20 anys és a la presó, o bé acaba de sortir-ne, o bé hi és a punt d'entrar". Sobren els comentaris. La Milícia de Montana celebra reunions a tot

Aquests grups emmagatzemen armes per lluitar contra el govern federal, implicat en una conspiració mundial contra els Estats Units.

l'estat, i ha arribat a reunir 800 persones.

Amb els vídeos, la Milícia de Montana substitueix els llibres com l'antiga fórmula d'instrucció ideològica. En un altre, imatges de camps de concentració de l'Alemanya nazi se superposen amb imatges del violent assalt de l'FBI

al ranxo de Waco, mentre una veu de fons diu: "Hem vist els horrors dels socialisme i el que succeeix quan un govern és massa poderós... Si et va agradar Hitler, Clinton t'encantarà".

L'aspecte més ominós, més sinistre del programa de les milícies és la convicció expressada obertament per molts d'ells que un imminent conflicte armat amb el govern federal fa necessari l'entrenament paramilitar i l'emmagatzemament d'armes en preparació per a aquest dia clau. Els milicians sempre fan referència a la història dels Estats Units i a la Constitució, especialment a la seva segona esmena: "Una milícia ben regulada és necessària per la seguretat d'un país lliure. No es vulnerarà el dret a portar armes", que segons ells els dona la raó i els emmarca en la legalitat més que al mateix govern. En el seu full informatiu mensual *Taking Aim* (*Fent Punteria*), un pamflet de vuit pàgines on sempre figura el text de la segona esmena sobre la capçalera, es lamenten de la independència i la llibertat d'acció que a poc a

Els milicians arriben al públic a través d'Internet,

Bill Clinton. El seu govern, que vist amb ulls europeus és neoliberal, és considerat per les milícies com un monstre intervencionista i "socialista".

poc han perdut i clamen que l'única reacció possible és la defensa violenta: "Es tracta de la guerra contra el govern buròcrata i ineficaç que ha creat ni més ni menys que 3.000 lleis i 300.000 normatives federals".

D'acord amb la visió de la conspiració de les milícies, les

autoritats federals aproven lleis que restringeixen la possessió d'armes perquè la gent no pugui oposar resistència quan s'imposi un règim tirànic o "dictadura mundial", fruit del col·lapse dels actuals governs democràtics, que s'hauran enfonsat a si mateixos per la pròpia mala gestió i l'estat del benestar exacerbant. "Per als ideòlegs de les milícies, la legislació de control d'armes imposada pel Govern de Clinton és un estratagema més que forma part d'una conspiració secreta del mateix govern per impulsar una nova estructura política i militar mundial. L'única solució és emmagatzemar armes", diu l'informe *La paranoia com a patriotisme* de la Lliga Antidifamació.

Un dels blancs de crítiques més dures dels milicians, a part del president Bill Clinton, és Sarah Brady, que va ser la principal impulsora de la primera llei que va restringir l'adquisició i la possessió d'armes en la història dels Estats Units. La llei Brady, de novembre de 1993, obliga a esperar cinc dies abans de poder adquirir una arma de foc. Els milicians la consideren una agressió a les llibertats individuals i una vulneració de la segona esmena a la Constitució. "La nostra tasca per crear una Amèrica socialista no

més pot triomfar si desarmem totalment aquells que se'ns resisteixen" és l'afirmació que posen als llavis de Brady per convertir-la en objecte del seu odi.

Molts simpatitzants de les milícies creuen que la conspiració no només involucra les autoritats federals sinó també les Nacions Unides, les tropes estrangeres i altres forces sinistres, com per exemple -segons una fantasia de la milícia- una divisió de tropes russes, que espera les ordres per aixecar-se, oculta sota les mines de sal de Detroit. Entre altres de les fantasies considerablement paranoiques dels membres de diverses milícies hi ha la creença que l'ONU planeja conquerir els Estats Units fent servir la Guàrdia Nacional i les bandes del carrer de Los Angeles per alarmar la població. També pensen que els helicòpters negres que sobrevolen el país ho fan en missió d'observació per a les tropes invasores de l'ONU.

Al pamflet *Taking Aim* del passat mes de febrer es publica per exemple "la foto inèdita d'entrenaments militars de les forces de

Seqüència d'imatges preses de vídeos propagandístics de les milícies. A la dreta, Bob Fletcher, de la Milícia de Montana, es dirigeix al públic: "Si et va agradar Hitler, Clinton t'encantarà". Les altres tres imatges són de Mark Koernke, de la Milícia de Michigan, alligant un pre-adolescent sobre l'ús de diferents tipus d'armament.

les Nacions Unides, preparant-se per a la invasió en instal·lacions militars nord-americanes". Una altra història de terror diu que els adhesius amb codis de barres darrere dels senyals de trànsit a les autopistes indiquen el camí als tancs de les tropes invasores.

El creixement continuat del moviment milicià és degut –almenys en bona part– a una xarxa de comunicacions efectiva. Els organitzadors de milícies promouen la seva ideologia no solament en les trobades de milicians sinó també a fires de mostres d'armament, aplecs de patriotes i reunions de grups amb greuges contra el govern. Arriben al públic amb programes de ràdio i televisió local, vídeos, butlletins de notícies i per Internet.

"Recordem sempre que estem lluitant contra un negoci que cada any mou milers de milions de dòlars. El nostre govern és el negoci i nosaltres en som els accionistes. Ara, els directius creuen que el negoci és de la seva propietat. Però no ho és, i de nosaltres depèn que canviïn de mane-

ra de fer. I els farem canviar, dins de la legalitat o com sigui". Tal com han demostrat les autoritats del comtat de Musselshell, nombrosos membres de la Milícia de Montana –difusora d'aquesta declaració–, incloent-hi John Trochmann, han cooperat amb els anomenats "homes lliures" (Free-

Els milicians creuen que en la conspiració participaran l'ONU, les bandes del carrer de Los Angeles i les tropes russes.

men) que sovint es mouen al fil de la legalitat i recentment van protagonitzar un tancament de 81 dies en un ranxo de Montana, de què les televisions internacionals se'n van fer ressò.

Els "homes lliures" són seguidors del moviment antiimpostos i sovint han desafiat les lleis locals i federals. Rebutgen la seva auto-

ritat, i també la de la policia i els jutges. Operen amb el seu propi sistema legal i econòmic, d'acord amb la seva pròpia visió de la Constitució. Aquesta vegada, una trentena de seguidors van tancar-se al ranxo de Montana des del 25 de març fins el 13 de juny d'aquest any com a protesta per la detenció dels seus líders, acusats de diversos fraus financers. Tot i que es temia un final tràgic com el del setge de Waco, finalment les negociacions amb l'FBI van arribar a bon port. Però val a dir que l'aprovació prèvia de l'acord per LeRoy Schweitzer, un dels líders, des de la presó, va ser cabdal perquè els "homes lliures", fortament armats, no fossin obligats a rendir-se.

Mentre Atlanta fa un desplegament de mitjans en el més pur estil nord-americà, milers de ciutadans anònims s'entrenen els caps de setmana per a la guerra contra el govern. Van vestits amb roba de camuflatge i alimenten les seves pors rebutjant tot allò que faci olor de democràcia i de comprensió entre els pobles diferents. L'esclat dels focs d'artifici que ells tenen en ment no té res a veure amb cap cerimònia d'inauguració.

Equip d'Investigació